Pregaria.cat

Entrada

Puntualitat

Per pregaria.cat el dc., 02/10/2002 - 09:00

Si sumes totes les hores que una persona puntual ha hagut d'esperar durant un any o en el transcurs de tota la seva vida possiblement ens donaria un resultat molt sorprenent. Si hi afegíssim el nivell d'adrenalina, mal humor i tensió, el resultat seria preocupant. I si encara quan arriba l'esperat va tan tranquil, com la cosa més normal del món, perquè ja se sap que estem en el sud d'Europa, el tema escapa a tot control racional. Ser puntual és una mena de defecte per tots els que no acostumen a ser-ho.

Cal acceptar, des de un punt de vista comprensiu, que molta gent no té remei en aquest punt. Potser en el fons són els primers en lamentar-ho. Segurament si Déu parlés com nosaltres ens diria que Ell sí que s'ha fet un tip d'esperar-nos.

Això no canonitza la manca de puntualitat. Sempre serà un defecte. La bondat del que espera comprensivament no és raó que justifiqui la barra del que sempre arriba tard.

Però per què fer esperar tant a Déu? Ell és a la porta, i truca amb suavitat, espera que li obris. Desitja sopar amb tu i tu amb Ell.

(Ampliació : Lluc 15, 11-32.)

- Encara era lluny que el seu pare el veié.
- Fill tu sempre està en mi.
- Estava perdut i l'hem retrobat